

וסתיר ואת ריחון חייו ורכושנו לקחים בידנו.
 הי גלות או הי חושש?
 הרימו את הדגל החמש הציננות והסורה.
 בזמנו של עבדיל המדין הפריזי. ולמרות סגירת שערי
 הארץ בפנינו לא נרתענו. להשמיץ קבל עם שאנו
 שבים לארצנו - בכדי לבנותה מחדש ושאונו שואפים
 למדינה יהודית ששמה ארץ-ישראל. וחדרנו מכל
 מבואיה.
 וכשתגיע זמנו של עבדול הקיד לרדת מעל
 הבימה - יוכלו לבא לחבר העמים בראש מורם
 ולדבש את ארצנו - שלא שכתונה ולא ותרנו
 עליה.
 וכיום: אין איש מאתנו יכול להניד מה מכין
 לנו המדין המדיני שעתו של מי הגיעה לרדת מעל
 הבמה המדינית.
 אבל דבר אחד צריך להיות ברור: אנו עומדים
 איתן על משפרתנו. מחזיקים בידים וצופנים את אשר
 כבר רכשנו. ומוכנים ומחמנים לעת-מצוא לצעוד קדימה.
 ולא רק להיות מוכנים לאיו מתנת-לב או

24/5/1938
 עם לחיות. ודוחק-כמו שחינו קוד. אז
 למה לנו לגור עם עמי הארצים? אחת משתי אלה
 או אהבה או חשבון.
 אהבה יתרה אין להגבירים האלה עבור ארץ
 ישראל. כסף הם לא נותנים ואז איזה חשבון יש
 לנו להשאיר את השדוך הזה?
 ולכן על הקונגרס להחליט על בטול השדוך עם
 הסוכנות המעורבת.
 אם את שתי אלה יעשה הקונגרס: יכריז על
 שאיפתו המדינית. ויבטל את השדוך עם הסוכנות -
 או יעשה אחרת.
 ואחרי זה?
 נדע שעול כבוד השלנו עלינו: הציננים האמתיים
 -ונכסיל ונשלש את מאמצינו-נדרוש מכל ציוני
 שי בא לארץ. וכאן ישקיע את כל הונו ומרצו. אנו
 וכחו בשביל בנין הארץ.
 נהיה בזמן הראשון אולי קומץ של אנשים
 מסורים- אבל קומץ מגובש ומלוכד העלול לעשות
 פלאות- ואחרים יקנאו בנו ויתוספו עלינו.

כי אסור לנו לעבוד עם סימפסון.
 משום שמטרתו היא להוציא לפועל
 את ההצעות האנטי-ציוניות של
 ועדת שאו.
 כי להנהלה הציונית אין
 תכנית, אין סיסמה פוליטית ואין
 סדר בהנהלתה.
 והנהלה הציונית הכתישה
 (הדרך החדשה)
 ועכשיו?
 ביזי מי תמסרו את גורל ארץ-ישראל?
 ביום הבחירות תבחנו!

מדינאינו דאגו בעיקר להשגת רכוש ולא זאגו
 להשגת הנפשות.
 ולא אשמתם של מנהיגינו היא-אם העם קשה
 העורף. וזכר עוד את התורה: ואהבת... בכל לבבך.
 כי בשמחה תצאון
 אם תקחו מנה
 עקם-לאקם
 התרופה היחידה ומפורסמת
 לעצירות וקלקול הקיבה
 מאכילה גסה בארצות המזרח
 לילדים וזקנים
 טעמו טוב ונעים
 נמצא למכירה בכל בתי המרקחת בא"י
 דוגמאות נותנים חנם לנסיון
 חסוכן הראשי לא"י
 בית מסחר רפואות א. לאפין 15 אכ"ב

ממנו ששקל ציוני בימים ולכן מותר לנו אפילו לשנות
 בונו: והפועל הציוני ולחזות דעה בקונגרס. אין אנו.
 היום כיום בציון. צרכים לסדר את חייו בארץ.
 (סוף בעמוד 1)
 תודה גלויה
 להגברת שטיינברג מסז'יטית.
 אלנבי 64.
 בזה הנני להודות לך בגלוי על מסירותך
 ועבודתך הנפלאה בטפליך בי
 ובמסגים שעשית לי בקשר עם לחץ הדם
 והפחתת המשקל.
 עבודתך היתה מצוינה ופעלה לטובה.
 יהי רצון שכל חוליך שתטפלו בהן
 ירפאו מידיך וישבעו רצון מעבודתך
 כמו שהייתי אנכי שבעת רצון ממך.
 בכבוד רב נחמה סירקיס שדרות רוטשילד. ת"א

ערב שבועות
 שחל בערב
יום הששי...
 מאת עזמות
 - זוי, ומה דעתך על זה?
 - שופה שכפתו!
 - הדיוס!
 בחמה בצורת פערד!
 - מי ששינו ידע להריח אבק-שרפה, אל יצא
 למלחה!
 - בסלן, שיי!
 כל-הקופאלימנטים האלה, רבותי, אינם מכונים
 חסידים אלה. אלא - הן יודעים אתם למי -
 לנבדל-היום: לציגאנסקי ולגנבתו הגדולה בדאר
 מירושלם.
 אלה הם ה-שבועים שמספרים אחריו בכל מקום
 ולא חלילה מפני שעבר על לא תגוב לכבוד שבועות
 ולכבוד מתן-תורה. אלא פשוט מפני שלא ידע
 להסתיר...
 - התיכה גסה של עבודה - הסביר לי יהודי
 רוסי פקח - אצלנו ברזיסה (כך הוא אומר) אומרים:
 -הוציאנו כ"ש-אני, כלומר, נגנבתי הקתרי, מחמת
 שאין עונשין על הגנבה אלא מפני שאין יודעים
 לתבואה, וכן הוא חדין גם כאן אצל האנגלים
 שלנו.

צריך היה ציגאנסקי זה לקבל שעור קודם
 למעשה, הוסיף אחד מן הצד, מהנדרסון שירע
 לסדר את הענין -אגיל ואשמח - מלאכת מחשבת
 אנגלית אמיתית...
 בקיצור, רבותי: לא יכולתי לעבור בשבוע זה
 את הרחוב וכלם חקפו אותי בשאלות ובקושיות כאילו
 אני חיב בדבר...
 - וזו פארך איינער? - כן טען יהודי
 ירושלמי בעל פאות בנגון הגמרא ובתנועת הידים.
 כנהוג, ומתכוון הוא, כמללן, לא אוי חלילה אבא
 לציגאנסקי - כיון שהתחלתלק במצוה היתה
 הוצפה להניח יד על 7000 קרי-שבעת אלפים
 פונט טבין ותקילין (וכאן הוא מלקק את שפתו בלשונו).
 איך לו ידעת לגמור את המלאכה בכי טוב ומסרת את
 השק"בירי כסיל, בידי איזה -שוקר? בידי איזה נח עם
 שבעה שבועים?
 - המתחיל במצוה אומרים לו: חמור, סרס
 את הכתוב ורקק מתוך כעם...
 - מילא-הוסיף יהודי חלפן שני-השבועת-ארשים
 של הדאר שאני, אבל מי הכריח אותו ומי בקש מידו
 לכרך את ה-בריליאנטים על עשרת-אלפים פונט יחד
 עם הכסף ולהודות שגנב אותם מן הבולשוויקים?
 וכי הבולשביקים יבאו לדרוש את הכסף, ואם יבאו
 ידרש מהממשלה האם יחזירו להם שוטה בן פיקהולק?
 קשותבן צריך להאכילו שם בבית-האסורים...
 ובשבנו ככה צופים כסרדינים במכונית של מר-
 חיים בויק לחלשיות בשכנותם של החיילים מעשרת

השבטים, ומשוחחים בינינו בלחש על המעשה היסה.
 נתעוררה השאלה-הארורה: -מח יאמרו הגויים?
 ואחד משלנו, מסקידי הממשלה, מתאנח ואומר:
 כשאחד מהם (מורה באצבע על עשרת-השבטים)
 שותה לשכרה, אומרים הם: סומי או גוני השתכר,
 ואולם כשיהודי טועם קצת ומשתכר אומרים הם:
 היהודים הם-שכורים... ועכשיו, אחרי המעשה הזה
 בדאי ינצלו בני-דודנו וביחוד בממשלה את כל הענין
 לרעתנו והיו נועלים דלת בפני סקידים מאחבי...
 - וה-דבר, זה החכם הגדול, הוסיף יהודי שני,
 הלך וכתב ביום הששי העבר כשהודיע בעצם הראשונה
 על הגנבה, כי המפתח של הארון נמצא ביד ססיד
 ערבי... ועכשיו, מה יאמר הכעל-דבר שלנו?
 * * *
 וע"כ מניח אני רבותי, את כל עניני היום, את
 כל החדשות המרעישות של העת האחרונה, את הבחירות
 לקונגרס הבא ואת המשבר הקיצוצים, את התפטרותי
 של פאסטילדואת חזרתם של היהודים לחברון ואפילו
 את מוחרם ואת כל צרותיו והרפתקאותיו-מניח
 אני את כל אלה ואיני עוסק אלא ב... ציגאנסקי
 שזכה לפרסום ושורבים לדבר כיכ עליו.
 שייך לומר מרבים לדבר על ענין זה, אין לך
 עתון בארץ, שלא יתא מדבר עליו בנוסח אחר, והעתון
 הריביוניסטי שלנו חוקף ושואל בחכמתו: -את
 הכסף של הדאר מצאה המשטרה ואת רוצחי יגור
 לא מצאו?
 - שטראם גראסו, כאילו המשרה שלנו

היא שמצאה את הגנבה, כשכא יהודי ר' נח (לא בעל
 הפיליטונים שלנו מת-אז אל שוטר החרש מירושלם
 ושניהם באו אל השוטר האנגלי מת-אז והובילו אותו
 לבית קפה-והראו לו באצבע על המזודה, -מצא-השוטר
 את הכסף.
 בקיצור, בכל מקום בעירנו בקפה יונה ובקפה
 -רימון, במכוניות וברחוב אין אדם שלא יבאר את
 הענין לפרטיו ופרטי-פרטיו, שלא יסעים בהדגשה
 מיוחדת את פרטי הגנבה הגדולה, והגיע הדבר ליד
 כך, שאין לך תינוק מוטל בעריסה ודרדסא בבית-
 הספר, שאינו בקי בשאלה זו ותמלא כל הארץ את
 ציגאנסקי ואת גנבותיו.
 ולא רק בירושלם כי אם בת"א, נסעתי בשבוע
 זה לשם ונגשתי ל-קדימה לפנות ערב להזמין מקום
 במכונית לירושלם, ואולם, היות שלא הגיעו כל
 הנוסעים, מסרתי את ילקוטי לבעל המשרד בחור
 שמן קצת, ובקשתי לשמרו עד שובי.
 - חלילה-נזעק הבחור ברעדה-ילקוטים
 א"א לוקחים עכשיו!
 - מדוע? שאלתי בתמיה.
 - מה? הוא עונה, האם לא שמעת מה שקרה
 בדבר הילקוט של ציגאנסקי...
 ועדיין אנו מתאוננים כי אין לנו אינטרסים
 בעירנו וכי אין לנו ענינים חשובים ורבי-ערך בארצנו.
 הן לשוא אנו מתאוננים, יש לנו ב"ה אינטרסים
 עד כדי דסיקת-הלב, עד כדי קיצר-הנשימה.

בבקר בבקר אתה קם ממשכבך ובא למשרדך
 או לחנותך ובלב הולם אתה עובר בחפזון על העתון
 היומי ומחפש ראשית כל-לא את ה-מברקים באותיות
 של ו-תודיענו? - אלא לדעת מה נשמע בדבר
 הגנבה, וביחוד בדבר התכשיטים וה-בריליאנטים-
 על עשרת אלפים לירות (גוי, לסכום שזכה יש-
 למה אכחז-זגם לי יצרה-הרע" ואולי גם לכם...),
 והעיקר - האם כבר נמצאו חמש-מאות הירות?
 ובל אחטא בשפת... תשוסת-הלב המיוחדת
 לענין זה אופיית היא, היא מצינת את הדור, ואין
 אדם מדבר אלא מהרהורי לבו, והרהורי-הלב של האדם
 שבימינו- בימי דוחק ומצוקה - מצומצמים הם, כנראה,
 בציגאנסקי ובגנבתו, אם אפשר לומר כך.
 ובהיותי בחיפה דברו לי וספרו לי מעשיות
 בחסידים ואנשי-מעשה שמצאו דרך ותחבולה למשך
 את לב התמימים מבעלי הפקדונות וההשלשות, הזמינו
 רביים מחיל על חשבונם והושיבו במלונות גדולים
 על הכרמל וערכו להם -שלחנות וסעודות ומשתאות
 -כיד המלך- על חשבון הקהל כדי לסמא את העינים
 ולהוציא כספים מאלמנות ויתומים ומבעלי-מום ומוכרי-
 סיגריות עניים ואפילו משמשי הרב, בערב שמיטה
 והכל תחת מסוה של זקן מגודל, כרס עבה (שנפלה),
 ותפלה בקול רם...
 וספרו לי עוד מעשיות, אבל נניח את זה לזמן
 אחר ועוד חזון למועד...
 ומחמת שהגנבת-הגדולה עומדת על הפרק, הכל
 מתעניינים בה, הכל מדברים, מתפללים ומתווכחים
 (חמשך בעמוד 1)

זכור יפו, הוא הנח

פרץ ארציאלי

בית מסחר לשעונים ותכשיטים
רחוב יפו, מול הדאר פס' קניה

ברצונך להגות ולהנות תביא מתנה לבנים ולבנות
ושמחת בהגייך כתוב
ואין לך שמחה יותר חביבה מהגשת מתנה ללב אוהב
תכשיטים ושעונים הם הלא עדינים
וכי יש לך מתנה יקרה מפנינים
ע"כ זכר - אצל פרץ ארציאלי קנהו
וזה בירושלים, ר' יפו מס' ק-ג-ה
סוד וראה - קנה ותשמח ואת הכתבת, בודאי לא תשכח
המחירים הם מוללים
כי הם לתג ולמתנת הבכורים
גם מבחר גדול ודוגמאות חדישים
שם תשיג - והמחירים כה נוחים
ולכן, את עיניך לשם תשים וראה
זכר, פ. ארציאלי ר' יפו ק-ג-ה
תרע"ד נוסר תרצ"א

ועד הלאומי כדרכו ברצו האחרון של
לשלה תזכיר לתבר הלאומים, שבו תבא תשובה
כבודה לדברי סימפסון.
תשובה תכופה הלא רק אתמול קרה הדבר ו
אחרים, מהמקורבים למלכות, הציעו שלא לשלוח
ככלל את התזכיר, כי ממה נפשך, אם התזכיר הזה
יתאים לתזכירו של הסוכנות כי אז למה תזכיר שני,
ואם התזכיר הזה יהיה בנגוד לתזכיר הסוכנות - כי אז
הלא הרפה ובושה בפני הגויים, ולכן צריך ועד
הלאומי לותר על עבודתו הפנינית הזו.
שמענו שמר אוסישקין דרש בכל תוקף שהתזכיר
ישלח ובווד הלאומי מטפלים עכשיו במרץ בהדפסתו,
אם יגיע התזכיר במועדו לתבר הלאומים -
ימים ידברו.

חזרו לחברון

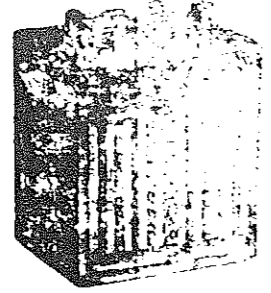
משפחות אחדות של סליטי חברון חזרו בשבוע
האחרון לעיר ההרובה.
כמי שמדעיים - הכריזה אותם לצעד זה קרן
העזרה, בהודיעה מפורש שלא תושיט יותר שום עזרה
לאלה שיסרבו לחזור.
מצד שני השפיעו כנראה אלה, אשר רצו להם
לחדש את קבלת החלוקה של אחת מארבע הארצות.
במשך שנה וחצי דברו ושנו, שקרן העזרה

המסחר העבו של שמעון, ונמצא שהר שני
דברים: א) שבר הודיעה של התאחדות יעבור לידו יתודע
ב) ידועה הנוצרים שתאחדות אצל היהודים מטרם ינסקו.
ואסור לזלזל ברצונם חכיוותיהם.
אותו הדבר תחתיל בשנת העברה לרגלי התרם
בשוק החדש של תבאסרק, ונגמר השנת היהודים
עזבו את המקום ועברו למרכז שמעון ובשוק החדש
של תבאסרק נשארו ששים תריות ריקות.
וככה לרגלי ה-תרם ועקשנותם של המגורים,
זכינו לזה, שכל המסחר העברי הולך ומתרכז במקום
אחד במרכז שמעון ומרכז המסחרי הקרוב אליו.
עוד חתיכת ה-תרם מצד השכנים, היהודים
יעברו כלם גם לבתי יהודים.

משוגע לאותו דבר

מר עמיקם הידוע להצבור העברי לרגלי משפטו
שנגיש לבית המשפט העליון נגד מנהל הדאר על
סרובו לקבל תלגרות בעברית. פנה השבוע באמצעות
הנציב העליון לתבר הלאומים בתזכיר מיוחד, שבו
הוא מוכיח שבמשלתנו טועלת בנגוד לסעיפי המנדט.
התזכיר נדפס בצורה יפה מאד, וכפי ששמעתי
עלה הענין למר עמיקם בסכת עצום.
ובזמן מאליו, ששום איש ושום מוסד לא בא
לעזרתו, וכל מה שלקח - עשה על חשבון עצמו

התקדמות של המאה העשרים!!!
התקדמות זו מרגישים ויודעים כל אלה המשתמשים בבטריות NOACK
עבור רדיו, אוטומוביל, ומוטוסיקל.

הבטריות האלו מסורסמות בכל חלקי התבל:
בסידן בחזקן ובארץ וסן קיומן
הסוכן לאיי וסוריה: בניסין צפרוני
תל-אביב ת.ד. 335

הסכירה הראשית עבור תל אביב והסכירה: הנס-קוק רחוב הסכירה 17, הסכירה הראשית עבור חיפה
הסכירה: יצחק וסר רח' יפו הסכירה הראשית עבור ירושלים והסכירה מ. קרצוקף גני רח' ירושלים.

רץ ר' נח לחברו שוטר-החרש ושניהם רצו אל הקצי
האנגלי מת'א ושלשתם יחד רצו אל בית-הקפה ומצאו
את הילקוס, שהוא שוכב למעבות ומחכה לנחל...
פתחו את האוצר ומצאו בו את כל הכסף, חוץ מחמש
מאות לירות שהספיקו לברח ולהעלם מתוך הילקוס...
וכן נגלה הסוד, וציגאנסקי את קומס' הובלו אחר
כבוד ישר לחד-גדיא, ואיך היתה אומרת ותתתי עליה
השלום: הלאי שיהודי יגנב ויחשדו בגוי, אלא
שהפעם נתקיים הפסוק הזה בשלמות וחדשים גם
בגויים וגם ביהודים כשרים וחפים מפשע, שמו אותם
ב-חד-גדיא, לימים אחדים וברכו עליהם אחי-כ-ברוך
מתיר אסורים.

זהו רבותי, ספור-המעשה בקצרה, ומקום רב
נתן לדמיונכם המאיר להתגדר בו ולהוסיף כונה וכתנה
כאות נמשכם. העיקר הוא, שבקרוב בימינו יהיה
המשפט ותהינה גם סנסציה גדולה בעתונים, וחכמי
בני-דורנו בודאי ידרשו את הענין כמין חומר לגנותו.
ומאמר האחרון של פלסטין, ע"א והגנות
השרפות של היהודים בארצנו כבר מוכיח!
ועכשיו, יש רק דאגה אחת בלב אחבי, שהיא
מטרידה את שנתי בלילות, תאביס הם לדעת עכש'
רק דבר אחד: היכן נעלמו חמש מאות הלאי
מהילקוס, כמה שנות מאסר מקבל הבחור בעד טרחתו
והעיקר - איזה פרס יקבל ר' נח בעד שרתו!

דפוס העברי של י. ורקר ירושלים

אבל - סוף גנב לתליה.
מה עשו השותפים? הלכו ומסרו את הילקוס
לידי נהג אחר ג"כ בולגרי שלא ידע מאי-דקאמרה-
רבצין, וצאו עליו לנסע תומי לת'א ומסר את
הילקוס הזה לידי יהודי אחד בשם ג... ולמסר לו
בשמים כי אחרי שלשה ימים יבואו לקחתו ובשעה זה
תחבו לידו מטבע של לירה אחת לשמה...
הנהג מלא את שליחותו באמונה ומסר את
הילקוס לידי מר ג... מת'א, כפי שנצטווה ע"י שולחיו.
ואולם באותה שעה קרה אסון למר ג... וה ילדו בן
שלש אבד פתאום מהבית, ההורים רצו כמשוגעים
במשך שעות אחדות לחפש את הילד ברחובות ובינתים
הסיתו את דעתם מן הילקוס.
למחרת בבקר, קרא הנהג בעתונים ע"ד גנבה
גדולה בדאר על 7000 לאיי ונזכר פתאום בילקוס
המסתורי שמסרו לו בלילה, ויהודי זה ר' נח צדיק
כנח בשעתו, לא שהה הרבה הרים את שתי רגליו
והוליכן ישר לביתו של ג... לאחר שספר לו את כל
המעשה, פתחו את הילקוס וחשכו עיניהם מראות:
חבילות חבילות של בנקוטים קטנים עם גדולים על
תרפ"ס אלשים, והבינו את המעשה...
מיד גזר בעל-הבית על ר' נח להוציא את
הגנבלה מביתו, בכל-יראה ובכל ימצא הילקוס תחת גבו
אפילו רגע אחד, כך אומרים - ור' נח המסכן סחב את
הילקוס על שכמו ומסרו לבעל-קפה, ג"כ בולגרי, והמטמון
הזה נתגלל שם בקפה תחת רגלי האורחים... בינתים

רצוני לשלח מברק תכוין, ענה הבחור
ושתי יגליו עמדו בתוך האולם.
אבל השעה מאוחרת - ענה השומר - ואין
פקידים פה למטה, עליה גא שם על המדרגות...
איני יודע את הדרך, התנצל הבחור (אגב,
שכחתי להציגו לפניכם, זה היה נהג יהודי בולגרי)
אם גא סצאחי חן בעיניך הולכת לפני ותגתני בדרך
הישרה, כי אל אשר תלך אלך...
הנהג הפשיל את שרוליו לכתוב את המברס
וכמו להקעים נשבר העט פעמים והעפרון שלש,
פעמים הוא "הארץ בשלחן" על יד הפקיד, החליף
את הנוסח עשרת מונים, עד שהספיק שוטסו לצאת
ממחבואו ולהתגנב לתוך חדר-הקופה: תחב את מפתחו
הקטן בחור, סבב פעמים ושלש, ושלש המעטפות
המלאות (שידע על דבר כואן בשעה מאוחרת בלילה
הוא מחיפה) הופיעו לנגד עיניו ונכנסו מיד לתוך
שקו... לאחר שסגר שוב את הארון במפתחו הקטן,
דודי חק עבר ויצא דרך פתח פתוח אשר מאחורי הבית
הידוע רק ליודעי חן בפוסטה, לא כן הנהג, שיצא לו
בהרחבה כ-קליאנס' אמתי דרך השער הרשמי, נפטר
מהפקיד ומתשומר בנמוס גדול ונפגש בחוץ עם שותפו
ועם שקו המלא...
כפי שהנכם רואים, רבותי, עברה המערכה
הראשונה של המחזה בהצלחה מרובה, חתיכת
העבודה נעשתה באופן חלקי הכול עבר עד כה בשלום.

ובלית ברירה פניתי במקום אחר, וקבלתי את
הפרטים הנכונים, דברים כהיותם, באופן קונפידנשל
(סודי) כמובן, ולמחמת שאין הדבר סוד וכבר עבר זמן
ה-סודות, אמסר לכם את הדברים כמו שקניתים,
ומעשה שהיה כך היה:
גבור המחזה ההיסטורי הזה היה פקיד אחראי
וחשוב בדאר מתחילה היה ממונה על החבילות ובזמן
האחרון נתמנה למפקח שנקרא בלשונם Overseer על
הדאר מלמטה.
וביום החמישי בשבת עבד במשרד רק עד השעה
החמישית אחר-צ כי הגיעו לו, כנראה, שעות אחדות
של חפשה ובגמרו את עבודתו עזב את המשרד הלך
לו לביתו, ואולם, עם חשכה, בין מנחה למעריב חזר
אל הדאר ונכנס אל הבית שלא כדרכו, נתגנב לתוך
חדר-החביות של הקהל אשר מאחורי הבית והיה
-נתבא אל הכלים" במשך שעות אחדות, בחינת רואה
ואינו נראה...
כאשר כלו הפקידים את מלאכתם, סדרו את
השבועותיהם והכניסו את קופותיהם Cash - לתוך
ארון-הקפה (Safe בלע"ז), כנהוג, הלכו לביתם ושערי
הדאר ננעלו אחריהם - נשמע פתאום קול צלצל
הפעמון בחוץ:
- סררו! סררו! סררו!
לקול הסרסור הזה ירד השומר היוני במרוצה
אל הדלת, נתח אותה במהרה וראה לפניו בחור יהודי
-שו בידאקטי, (מה אתה רוצה?) שאלהו השומר

המשך מעמוד א
עליה הכול מצפים למה שיאמר ר' עזמות על הענין
הזה, ע"כ פוכרה תגני סן הקהל ללפטר לכם גם אני
את כל המעשה עם כל ה-פיסיש-חיקטי, כאשר אהבתם.
ואולם הפכסה אני מכס? - כשהגיעה אלי
השפועה בדבר הנגבה בדאר, (זה היה בעש"ק העבר)
החלטתי לנשת אל הפוסטה ולשנות לציגאנסקי בדבר
פריטי המעשה, שהריתו המקור היהודי והנאמן שלנו,
הנה, כשאך יצאתי מפתח ביתי נודע לי כי ציגאנסקי
זה אמנם יודע את הפרטים לון בודייה הוה עובדאו),
אבל אינו פנוי, כי יושב הוא כבר ב-חד-גדיא בענין
שבעת-אלפים וזי, שנעלמו בחצי הלילה...
באותה שעה הצטרפתי משנה צער: ראשית על
הבחור בעצמו, שהיינו מכירים אותו מתלפיות, שהיה
גר בה עם משפחתו עד הפאורעות, חן אסון כי יקרה
לאדם מכיר, הרי זה משפיע עליך יותר מאשר יקרה
למאה אחרים שאינך מכיר אותם, והרי, למראית-עין
הוא כ"כ אוהב, ואינו מסוגל באופן טבעי למעשים
כאלה, והשנית - דאגתי לצרת הכלל: מה יאמרו
תגויים וביחוד שם בחלונות הגבוהים, במקום שה-מניית
שלנו ירדו פלאים גם בלא-רחי בזמן האחרון?...
חן זה מעשה תרסה על כל הפקידים מאתבי, ומכ"ש
שהענין כרוך ב-הכשיטי"ם ממן קרה ומה יאמרו בני-
דודנו? - כל יא-יאחד באל-שא-וויק...